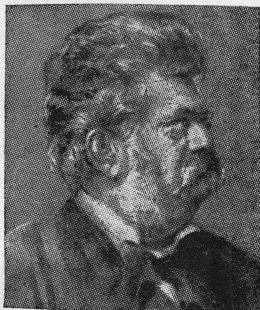

SOMOGYI

1958. május-június
Miklós Tóglatti
Megyei Könyvtár
7401 Kaposvár
f. 75

Ára: 2 Ft

SZINHÁZ

Csiky Gergely

**A Kaposvári Csiky Gergely Színház
vendégjátéka Zala megyében**

Jegyelővétel

NAGYKANIZSÁN:

A Sztálin út és Vöröshadsereg utca sarkán lévő pavilonban naponta de. 9—13 óra és du. 16.30—19.30 óra között.
Telefon: 13—41.

ZALAEGERSZEGEN:

A Hamburger Jenő téren elhelyezett pavilonban naponta de. 9—13 óra és du. 16—18 óra között.

Előadások kezdete:

Nagykanizsán minden este fél 9-kor (hétfő kivételével).
Zalaegerszegen minden este fél 8-kor (hétfő kivételével),
és vasárnap du. 3 órakor is.

Felelős szerkesztő: Márk Judit

Felelős kiadó: Sánta Ágnes

Somogy megyei Nyomdaipari Vállalat 1189 3000 — Nyf.: László Tibor

Köszönjük a bizalmat...

Most lesz három esztendő a mi színházunk. (Nemrég ünnepeltük ezredik előadását.) És három éve minden nyáron útnak indulnak a díszletek, jelmezek, függönyök, reflektorok; autóbuszra ülünk mi is, a színház százánál több dolgozója: színeszek, zenészek, rendezők, műszakiak, **útirány: Nagykanizsa!**

Mint a vakációra készülő diákok, olyan lármát csapunk az autóbusz körül indulás előtt — de már napokkal előbb csupa nevetgélés és izgatott sürgés-forgás a színház.

Az első esztendőben még csak a változás öröme, az ismeretlenség izgalma fűtötte a társulatot és ez az érzés nem volt mentes némi szorongástól — de tavaly már mindannyian boldogok voltunk, hogy viszontláthatjuk a kedves várost, a cukrászdát, a strandot és — nem utolsósorban — a kedves, hálás, szeretett nagykanizsai közönséget. Ebben az évben pedig március óta lázasan terveztünk, hogy így lesz Kanizsán, úgy lesz Egerszezen... És míg az igazgatóság a műsortervekkel, utazási és elszállásolási programokkal készült, az öltözőkben és folyosókon a régi tagok meséltek az »újaknak« Zaláról.

Minden esztendőben nagyobb és őszintébb örömmel indulunk Önökhöz, zalai barátaink. Érezzük és tapasztaljuk fokozódó bizalmukat, és ez a bizalom növeli művészi felelősség tudatunkat.

Harmadik éve leszünk Nagykanizsa vendégei, de első ízben játszunk Zalaegerszezen.

A Zala megyei Tanács Végrehajtó Bizottsága és Művelődésügyi Osztálya ebben az évben nemcsak megismételte eddigi meghívását, hanem kiterjesztette Zalaegerszegre is; tudomásul vettük, mint a bizalom és megbecsülés bizonyítékát és — a magunk eszközeivel — hasonlóképpen kívánunk válaszolni: gazdagabb műserral, magasabb színvonalú előadással.

Azok az érzések, amelyekkel ezen a nyáron készültünk, jóval többek egyszerű kötelességérzetnél.

És amikor elkezdjük Zala megyei vendégjátékunkat, meleg szeretettel köszöntjük a Megyei Tanács Végrehajtó Bizottságát és a nagykanizsai és zalaegerszegi városi tanács vezetőit, valamint a mi szeretett zalai közönségünket.

Köszönjük a bizalmat!

LEHÁR FERENC:

VIG ÖZVEGY

Nagyoperett
3 felvonásban

Szövegét írta:

Leon Viktor
és
Stein-Leo

Fordította:
Mérei Adolf

Vezényel:

VÁRKONYI SÁNDOR

Hanna:
OLGYAI MAGDA

Dan:ő:
GÁLFY LÁSZLÓ

SZEREPOSZTÁS:

Glavari Hanna, özveg	— — — —	Olgyai Magda
Zéta Mirkó, nagykövet	— — — —	Dr. Balázs Andor
Valencienne, a felesége	— — — —	Soltész Mária
Danilovics Daniló gróf	— — — —	Gálfy László
Camille de Rossilon	— — — —	Tarján Tamás
Vicomte Cascada	— — — —	Kiszely Lajos
Raoul de St. Brioche	— — — —	Juhász József
Bogdanovics, konzul	— — — —	Medve András
Sylvia, a felesége	— — — —	Dani Lajos
Kromov, tanácsos	— — — —	Farkas Rózsa
Olga, a felesége	— — — —	Polyák Zoltán
Prisics, nyug. őrnagy	— — — —	Virág Ilona
Praskovia, a felesége	— — — —	Kovács Emil
Nyegus, követségi őrnök	— — — —	Remete Hédi
		Tóth Béla

Grizettek, urak, hölgyek, inasok, zenészek

A III. felvonás revüjében az Éva keringőt Hubay Anikó éneкли.

Történik az 1900-as években Párizsban; az I. felvonás a montenegrói követségi palotában, a II. és III. felvonás Glavari Hanna palotájában.

Táncok:

Mezey Károly mv.
a Szegedi Nemzeti Színház
tagja

Segédrendező:

Márk Judit
Díszlettervező:
Bures Jenő

Rendező:

SALLÓS GÁBOR

„CSAK A NŐ, NŐ...”

• Danilo és a lányok

Bár az asszonyhoz senki sem ért,
De rajongunk a női nemért,
Mert a földön s az égen a fő
Csak a nő, nő, nő, nő, nő!

Nyegus és a lányok

Szőke, barna, cseléd, úrinő?
Tüzes asszony, leány, epedő?
Vakmerő, reszkető, pityergő, nevető
Egyformán a nyakunkra nő!

Férfiak

Das ist ka' Music!...“ (Ez nem zene!)

... ezeket a szavakat Kárczag Vilmos, a Theater an der Wien igazgatója mondta 1905-ben azon az estén, amikor meghallgatta az ifjú Lehár akkor elkészült, új operettjét, a »Vig özvegyet«. A nagy operettváhiány okozta, hogy a művet a színház mégis elfogadta. Színészek, zenészek kelletlenül próbálták, s a szakemberek még a főpróbán sem voltak jó véleményűek a darabról... - A bemutatót tombolt a közönség. A század legnagyobb sikere lett.

A szövegkönyvhöz Lehár véletlenül jutott: Léon Viktor, a népszerű bécsi librettista Heubergernek, az Opernballet szerzőjének szánta, de Heuberger nem tudott megbarátkozni a szöveg szláv hangulatával.

Lehár átveszi a librettót és alig fél év alatt komponálja, idegen hatásoktól mentes, merész, új hangú muzsikáját, amely a tetszhalott operett műfajnak tökéletes újjászületést jelentett, Lehár számára pedig világsikert hozott.

A »Vig özvegy« nélkül talán az operett

Az ifjú Lehár 1890-ben
mint katonakapitány

Zarah Leander - Gösta Ekman
- Hanna és Danilo -
a stockholmi Konzerthaus »Vig özvegy«
előadásán.

ietűnt volna. A közönség teljesen elfordult a tartalmatlanná vált műfajtól, amely - a Strauss János, Suppe, Millocker-fémjelezte - ragyogó korszak után züllesnek indult. A szép, érzelmes, finom belépők, duettek helyét slágerek és kupék foglalták el. A mesterség legyőzte a művészetet. Kis szerzők siettették a szerencsétlen műfaj halálkölését, de még a magasabb nivót teremtő Heuberger teleményessége sem volt elég a nagybeteg operett meggyógyítására. Ezt az állapotot változtatta meg Lehár, aki rájött arra, hogy az operettnek éppúgy van létjogosultsága, mint bármely más műfajnak, csak igazán művész legyen, aki pártfogásába veszi. Mikor az első Lehár-operett, a »Bécsi nők« nyitánya a Theater an der Wien-ben elhangzott, valaki a nézőtér

felkiáltott: »Ez a jövő embere!« Lehárt újjongással fogadta Bécs művelt, színházat értő, muzikális közönsége, mert az operett sok kleptomániás művelője után igazi alkotó-zseni volt, aki csak önmagából merített. Senki nem utánzott, nem állott elődök hatása alatt. (»Lehár az a nagy kapitalista, aki más hitelére nem szorult rá« – mondta róla Koch Lajos.)

Mizzi Günthner és Louis Freumann
– a »Víg özvegy« első főszereplői –
Lehárral 1905-ben.

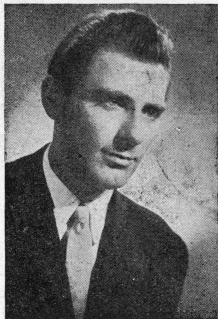
A »Víg özvegy« bejárta a világot. Muzikáját Ceylon szigetétől Zambézi őserdejének szállójáig mindenütt játszották. A »Víg özvegy«-ről neveztek el szivarokat, női kalapokat, kekszet, szappant, cipőt, coctailt, sálat, kávéházat, szállodát. Danilo és Glavari Hanna még a borbély-cégtáblákat is elfoglalták. A Vilja-dalt, amelyet a »Mulató istenek«-ből, mint alkalmatlan tehertélt kidobtak, az egész világon énekeltek. A siker később is hű maradt Lehárhoz – az »Eva«, a »Luxemburg grófnja«, a »Cigány-szerelín«, a »Mosoly országa«, »Pacsirta«, a »Friderika«, a »Paganini«, »Pacsir-

ta« és a többiek mind-mind Klasszikussá váltak – de ő sohasem felejtette el, hogy páratlan népszerűségéért »Víg özvegy«-ének tartozik hálával.

Pedig ez a népszerűség felmerhetetlen. Volt olyan esztendő, amikor minden bécsi színház egyidőben Lehárt játszott. Az egyetlen operettszerző, aki az opera házában, Olaszországban is utat tört magának.

A »Víg özvegy« premierje Lehár életében egyéb tekintetben is nevezetes: ebben az esztendőben folyamodott magyar állampolgárságáért. Bár a francia becsületrend lovagja, Bécs kedvence és sikereinek színhelye az egész világ, 1925-ben mégis visszatér hazájába: Sopronban telepedik le.

»Das ist ka' Music«... – a »Víg özvegy« azóta a harmadik generációt hódítja muzsikájának üdeségével, bájjával, villamosságot árasztó melódiájával. »Das ist ka' Music«... – mondta Karczag igazgató – a »Víg özvegy« szövegírói a darab ötszázadik előadásán egy érmet nyújtottak át az igazgatónak, amelynek egyik oldalán Lehár arcképe, a másik oldalán ez a mondat állt: »Das ist ka' Music«...

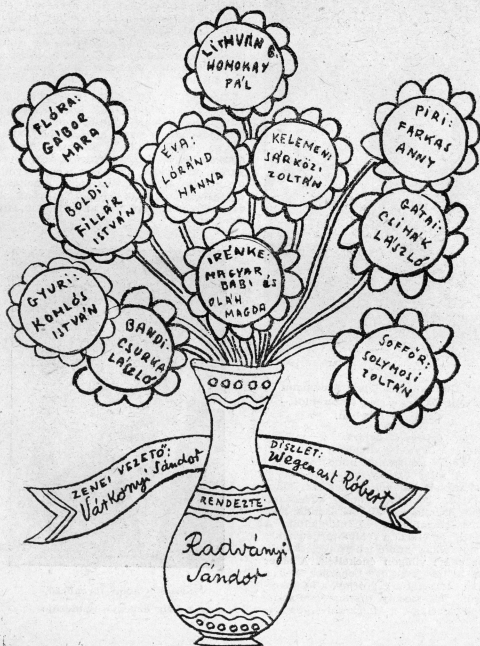
Sallós Gábor főrendező,
a »Víg özvegy« rendezője

Korvath Jenő:

Tavaszi keringő

Jazz operett 3 felvonásban

Szoveget irták: Innocent Vineze Ernő, Kállai István
és Szenes Iván

Tavaszi keringő

Lithván Gábor: HOMOKAY PÁL

Flóra: Gábor Mara, Boldi: Fillár István

VÁRKÖNYI SÁNDOR
karmester

KÓSA SÁNDOR
karmester

Marsa:
Farkas
Anny

Miska:
Gálfy
László

SZIRMÁI ALBERT:
Mágnás Miska

Operett 3 felvonásban

Szövegét Bakonyi Károly,
verseit Gábor Andor írta,
átdolgozta: Békeffy
István és Kaszó Elek.

Vezényel:

VARKONYI SÁNDOR

Diszlettervező: Bures Jenő

Rendező: MISZLAY ISTVÁN

Miska, lovászegény	---	GÁLFY LÁSZLÓ
Marsa	---	FARKAS ANNY
Pixi gróf	---	PUSZTAY PÉTER
Mixi gróf	---	FILLÁR ISTVÁN
Baracs István, mérnök	---	KISZELY LAJOS
Körláthy gróf	---	DR. BALÁZS ANDOR
Stefánia, a felesége	---	REMETE HÉDI
Rolla, a leányuk	---	SOLTÉSZ MÁRIA
Nagymama	---	MIHÁLYI VILCSI
Eleméry gróf	---	KOMLÓS ISTVÁN
Leopold, komornyik	---	TÓTH BÉLA

Vendégek, útrak, hölgyek.

Rolla: Soltész Mária
Baracs: Kiszely Lajos

Pixi: Pusztay Péter
Mixi: Fillár István

VICTOR HUGO:

RUY BLAS

(A királyasszony lovagja)

Romantikus dráma
5 felvonásban

Fordította:

MÉSZÖLY DEZSÓ

Ruy Blas - - - -	Tallós Endre	Neuburgi Mária Spanyol- ország királynéja - -	Veszeley Mária
Don Salluste de Bazan -	Homokay Pál	Casilda - - - -	Lóránd Hanna
Don Cesar de Bazan - -	Ruttkay Ottó	D'Albuquerque hercegnő	Bemete Hédi
	Jászai-díjas	Egy duenna - - - -	Mihályi Vilcsi
Don Guritan marquis -	Horváth Sándor	Egy lakaj - - - -	Pillár István
De Camporeal gróf - -	Csihák László	Covadenga - - - -	Szerencsi Hugó
De Santa Cruz marquis -	Kovács Emil	Gudiel - - - -	Tóth Béla
Del Basto marquis - -	Dr. Balázs Andor	Egy tiszt - - - -	Dani Lajos
D'Alba gróf - - - -	Polyák Zoltán	Egy ajtónálló - - - -	Medve András
De Priego marquis - -	Csurka László	Egy apród - - - -	Sándor György
Don Antonio Ubilla - -	Miszlay István	Egy ór - - - -	Juhász József

Hölgyek, urak, tanácsosok, apródok, strázsák, testőrök, ajtónállók.
Történik Madridban a XVII. század végén.

Maszk: Gárdonyi János

Segédrendező: Márk Judit

Diszlettervező: Bures Jenő

Rendezte:

SPROK GYÖRGY

Don Cesar: Ruttkay Ottó, Don Salluste: Homokay Pál

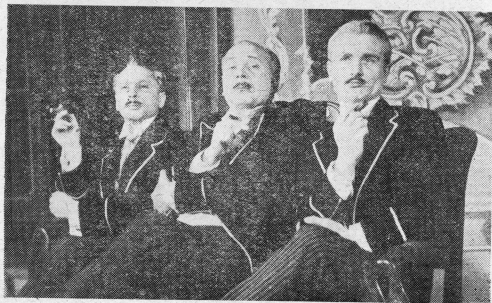

Neuburgí Mária:
VESZELEY MÁRIA

Ruy Blas:
TALLÓS ENDRE

Fleury: Farkas Anny
Sir Bazil: Füllár István

Lord Lanchester, lord Win hester és lord Worchester

LEHAR F

Luxembu

Nagyoperett 3

Willner és Bodanczky sz

Békeffy István é

Verselt írták: Gábor A

Zenéjét az új szöveghez alkalm

Rékai M

Vezényel: KCS

René	-----
Sir Bazil	-----
Angela Didies	-----
Mme. Fleury	-----
Brissard	-----
Juliette	-----
Lord Lanchester	-----
Lord Winchester	-----
Lord Worchester	-----
Bírósági elnök	-----
1. bíró	-----
2. bíró	-----
Anyakönyvvezető	-----
Lakáj	-----

Farsangi maszkok,

Történik Párizs

Segédrendező

Diszlet: Bures Jenő

A tán

Rende

SALLOS

FERENC:

Ang grófia

3 felvonásban

veggkönyve nyomán írták:

és Kellér Dezső

Andor és Szenes Iván

szövegírók és részben hangszerelte:

Miklós

SA SÁNDOR

— KISZELY LAJOS
— FILLÁR ISTVÁN
— { OLGYAI MAGDA
— SOLTESZ Mária
— FARKAS ANNY
— PUSZTAY PÉTER
— MÉSZÁROS JOLI
— DR. BALÁZS ANDOR
— CSURKA LÁSZLO
— KOVÁCS EMIL
— KOMLÓS ISTVÁN
— MEDVE ANDRÁS
— POLYAK ZOLTÁN
— PERCEL JÓZSEF
— TÓTH BÉLA

— arak és hölgyek

— ran 1900 körül

— Márk Judit

— mekokat betanította: Remete Hédi

— ezte:

— GÁBOR

Juliette: Mészáros Joli
Brissard. Puzstay Péter

Angela: Olgvai Magda

SHAKESPEARE:

VIZKERESZT

vagy amit akartok

Vígjáték 3 felvonásban

Fordította
és a prólógót írta:

Szabó Lőrinc
Kossuth-díjas

Kísérőzenéjét szerezte:

Farkas Ferenc
Kossuth-díjas

TALLÓS ENDRE

VESZELEY MÁRIA

Orsino, Illyria hercege — — — —
Sebestyén, fiatal nemes, Viola bátyja
Nemes Böffen Tóbiás, Olivia
nagybátyja — — — —
Nemes Keszég András — — — —
Malvolio, Olivia udvarmestere — — — —
Fábián, Olivia szolgái — — — —
Bolond — — — —
Antonio, tengerészkapitány
Sebestyén barátja — — — —
Egy tengerészkapitány — — — —
Valentine, nemes urak — — — —
Curio — — — —
Viola, a herceg szerelmese — — — —
Olivia, gazdag grófnő — — — —
Mária, Olivia komornája — — — —

Tallós Endre
Sárközy Zoltán

Ruttkay Ottó
Jászai-díjas
Pusztay Péter
Horváth Sándor
Csuhák László
Fillár István

Szép Zoltán
Szerencsi Hugó
Névery László
Csurka László
Lóránd Hanna
Veszély Mária
Farkas Anny

Urak, matrózok, darabontok, zenészek és kíséret.

Szín: egy város Illyriában és a közeli tengerpart.

Diszlettervező

Játékmester:

Bures Jenő

Fillár István

Rendező:

MISZLAY ISTVÁN

Shakespeare:

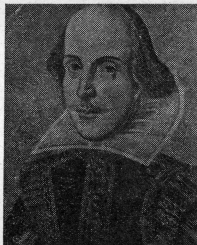
12-
Hererst

SHAKESPEARE

»Nincs költő, akitől az emberiség többet tudott volna meg az emberiségről, s alig van költő, akinek az életéről, emberi alakjáról kevesebbet tudna az emberiség, mint Shakespeare-ról.« – mondja a legfrissebb Shakespeare életrajz.

A Stratford-on-Avon nevű középső Angliai városka egyik igénytelen polgári házában született minden idők szinpadí költője: **William Shakespeare**. A Henley utcai házba a szélrózsa minden irányából zárandokolnak még ma is tisztelői, hogy láthassák azt a helyet, ahol búcsója ringott. Aki abban a reményben lépi át a ház küszöbét, hogy valami szokatlant talál benne, ami néma magyarázatul szolgálna a belőle kilépett géniuszról, csalódik. Semmi külső jel nem mutatja, hogy egykor sas fészeke volt...

A források, melyek Shakespeare életére vonatkoznak, oly hiányosak, hogy mai napig sem vagyunk képesek születése napját pontosan meghatározni. Stratford város anyakönyvébe keresztelés napján 1564. április 26-ot jegyezték. Apja, John Shakespeare 1556-ban, mint »kesztős« kapott idezést, más törvényszéki iratban gabonakereskedőként szerepel, vannak adatok arra vonatkozóan, hogy gyapjúkereskedéssel foglalkozott, egy Aubrey nevű színműs feljegyzései szerint mészáros volt. Ezekben az állításokban nincs ellentmondás, mert abban a korban a gazdálkodók (márpedig J. Sh.-nek birtoka is volt) maguk dolgozták fel terményeiket és el is adták. Előkelő, vagyonos családból nősült. Arden földbirtokos lányát vette feleségül, ezzel tetemesen gyarapodott birtoka és úgy látszik, polgári tekintélye is: egymás után helyezik magas városi tisztségekbe, fia születésekor a város polgármestere. Shakespeare nyilvános iskolába járt, gyermekkoráról egyebet nem tudunk. Mikor William 15 éves lesz, atyja anyagi helyzete alaposan megrendül, felesége birtokait elzalogosítja és fiát taníttatás helyett bevonja üzleti ügyeibe. – Shakespeare 18 éves korában megnősül, egy nála nyolc évvel idősebb birtokos lányt, Hathaway Annát vesz nőül. Gyors egymásutánban három gyermekük születik (az

első hat hónapi házasság után), közülük egyetlen fiát korán eltemeti. 1587 táján elhagyja szülővárosát, valószínűleg azért, hogy könnyebben eltarthassa családját – bár egyes állítások szerint vadászón értek és el kellett hagynia a várost –, Londonba költözik. Hogy mennyi idő múlva és mi módon kerül színházi környezetbe, nem lehet megállapítani. Egyes források szerint kezdetben némes urak lovait őrzi a színház kapujában, az előadások alatt. Egyszerre Burbadge társulatánál találjuk,

»a királynő színészeközött. Színész lett – de egész életében csak kis szerepeket játszott – majd rendező és szinpadí szerző. 1602-ben már sikeres író. Greene irigykedve ír róla. 1598-ban Meres, Anglia legnagyobb költőjeként emlegeti, 1599-ben részvényes igazgatója a frissen épült Globe színháznak. Nagy vagyont gyűjt, amelyet Stratford-i birtokokba fektet. (Már 1597-ben megvásárolja családja számára a legnagyobb Stratford-i házat.) Feleségét és lányait Londonból gyakran látogatja, mígnem 1611 körül hazaköltözik, végleg visszavonulva a szinpadtól,

hogyan azután tekintélyes birtokos és tiszteletben álló polgár éjjen csendben. 1616-ban – 52. születésnapján – bekövetkezett haláláig. Húsz éves pályája alatt 36 drámát, 154 szonettet és több elbeszélő költeményt írt. Nem fáradtan, de elégedetlen vonul vissza: valószínűleg elmondta mindazt, amit akart – talán az az érzés bírja hallgatásra, hogy kielte azokat a feszülő erőket, amelyek annak idején Stratfordból Londonba vitték és remekműveinek megírására ihlettek.

Shakespeare vajmi keveset törődött drámáinak sorsával. Megírta őket, előadatta, azután hagyta elkallódnia a kéziratokat. Egyetlen darabját, de még egyetlen versét sem adatta ki. Először könyvkiadók ellopták kéziratát, úgy adták ki verselt, drámáit gyorsírókkal lejegyeztették (bármilyen hihetetlen, hiteles adatok szerint akkor már volt gyorsírás), előadások közben kivonatták és az utcán árusították, mint ma a slágerszövegeket. Így keletkeztek a Shakespeare drámák felbecsülhetetlen értékű quarto kiadásai. Ben Jonson, a nagy kortárs az

első, aki e drámák rendes megjelenési formáiról gondoskodik; őt követik Shakespeare barátai, akik a költő halála után sügőpéldányok alapján saját alá rendezik az Első Folio kiadást.

Hatalmas életművét úgy tekinthetjük át lejjebb, ha nyomon követjük alkotási korszakait.

Kezdetben elsősorban átdolgozásokkal foglalkozik, korrigál, ú. n. dramaturgiai munkát végez. Később már megírt – nem egy esetben többször megírt – művek témáit használja fel saját drámáihoz. Fiatal éveiben ő is önállóan, mint úgyszólván minden író. Első drámái (Titus Andronicus, VI. Henrik I–II. rész) még a kortársak – elsősorban Marlowe – hatása alatt állnak és fenntartás nélkül kiszolgálják a közönség vad ízlését, amely különös és kegyetlen gyilkosságokat, véres és hátborzongató jeleneteket követel. De ugyanekkor írja előkelő barátainak megnyerésére (Lord Southampton és Lord Pembroke) kora barokk stílusú elbeszélő költeményét, a »Venus és Adonis«-t, és szinte túlságosan előkelő hangú drámáit, »A felsült szerelmesek«-t, valamint a Terentiust utánzó »Tévedések vigjátéká«-t és a több forrásból merített témájú »A két veronai nemes«-t.

Nemsokára sikerül megtalálnia a formát, amellyel saját lelkének vágyát a magasrendű és hősié iránt, kielégítheti s egyben a szenzációéhes közönséget is megborzongatja: ez a forma a **királydráma**. Ebben a korszakban írja a II. Richárdot, a III. Richárdot, a IV. Henriket, a János királyt és az V. Henriket, amelyekben széles és mozgalmas képekkel vetíti színpadra a letűnt vad századok életét. E korszak végén írja minden idők legcsodálatosabb szerelem-himnuszát, a »Romeo és Júliá«-t és ekkor születik az ifjúság regényes bájával átszótt, tündérvilágot festő remekmű, a »Szentivánéji álom«.

Következő alkotási korszakában, 1596. és 1601. között írja vigjátékait: ekkor születik a »Windsori vig nők«, a »Makrancos hölgy«, a »Sok hűhó semmiért«, a »Mindén jó, ha a vége jó«, az »Ahogy tetszik« és a »Velencei kalmár« mellett a »**Vizkereszt**«. Ez a korszak – úgy látszik – Shakespeare életének legderűsebb ideje volt. Utána következnek Shakespeare »sötét korának« nevezett évek, 1608-ig –

a nagy tragédiák és a szonettek kora. Ebből az időből valók a római tragédiák: Julius Caesar, Coriolanus, Antonius és Cleopatra, továbbá a leghatalmasabb shakespeare-i műalkotások: Hamlet, Machbeth, Lear király és az Othello. (Ebben az időben mindössze két vigjátékot ír: »Troilus és Cressida«-t, amely a shakespeare-i világgép paródiája és a »Szeget szeggel«-t, amely keserűbb, mint akárhány tragédia.) Legszélesebb drámája, az »Atheni Timon« is ebből a korszakból való.

1608-tól 1613-ig írja letisztult, a szenvedélyek vihar után bölcsességgé szelidült hangú, derűsebb világgépet rajzoló drámáit: a »Téli regé«-t, a Cymbeline«-t és a »Vihar«-t.

Drowden zseniális megfogalmazásban így nevezi Shakespeare négy alkotó korszakát: a **műhelyben** (1596-ig), a **világban** (1596–1601-ig), a **mélységben** (1601–1608-ig) és a **magaslaton** (1608–1613-ig).

(Taine, Bodenstedt, Alexander Bernát tanulmányai alapján.)

Miszlay István,
a »Vizkereszt« rendezője

Farkas Anny

Olgvai Magda

Szép Zoltán

Fillár István

Felújításban

KÁLMÁN IMRE:

CSÁRDÁSKIRÁLYNŐ

Nagyoperett 3 felvonásban

Stein és Jenbach szövegének felhasználásával
Békeffy István és Keller Dezső, verseit Gábor Andor
és Innocent Vincze Ernő írta.

Vezényel: VÁRKONYI SÁNDOR

Ferdinánd főherceg	---	SZABÓ IMRE
Leopold Mária, herceg	---	CSIHÁK LÁSZLÓ
Cecilia, a felesége	---	FARKAS ANNY
Edvin, a fiúk	---	TARJÁN TAMAS
Sylvia	---	OLGYAI MAGDA
Bóni gróf	---	PUSZTAY PETER
Stázi grófnő	---	MÉSZÁROS JOLI
Kerekes Ferkó	---	SZÉP ZOLTÁN
Miska	---	FILLÁR ISTVÁN
Tábornok	---	TÓTH BÉLA
Tonelli	---	JUHÁSZ JÓZSEF
Mérő	---	DANI LAJOS
Endrei	---	MEDVE ANDRÁS
Rendőrtiszt	---	CSURKA LÁSZLÓ
Lazarevics	---	POLYÁK ZOLTÁN
Báró	---	PERCZEL JÓZSEF
Gróf	---	MISZLAY ISTVÁN
Kiss közjegyző	---	KOMLÓS ISTVÁN

Díszlettervező:
Bures Jenő

Rendező asszisztens:
Márk Judit

Rendezte:
SALLÓS GÁBOR

Csihák László

Mészáros Joli

Pusztay Péter

Komlós István

TARJÁN TAMÁS

Vig özvegy: Rosillon

Leányvásár: Tom Miggles

J. B. PRIESTLEY:

Váratlan vendég

Színmű 3 felvonásban

Fordította: Stella Adorján

JOHN BOYTON PRIESTLEY ma hatvannégy éves. 1894-ben született Bradfordban, apja iskolamester, maga is tanítónak készült. Bradfordi, majd cambridge-i tanulmányok után rövid ideig pedagógus, az első világháború azonban eltéríti hivatásától: öt évig katonáskodik a Vellingtoni herceg, később a Davon ezredben.

Első újságcikkét tizenhat éves korában írta (publicisztikai munkásságát ma is folytatja), de tulajdonképpen írói pályafutása 1918-ban kezdődik »The Chapman of Rhymes« c. verseskötetével. Első komoly könyvsikerét 1929-ben kiadott regényével (»The Gold Companions«) aratta. Azóta minden megjelenő munkája világszerte népszerű; tanulmányai, esszai, kritikái az angol olvasóközönség érdeklődésének középpontjában állnak. Hazai népszerűsége nemcsak dráma-, regény- és újságírói tevékenységének köszönhető. Priestley a második világháború idején az angliai lakosság rádiótanácsadójaként működött, s hamarosan híressé vált előadás sorozataival, s a rádióhoz érkező levelek kitűnő megválaszolásával. 1954-ben cikksorozatot indított »Gondolatok a pusztában« címmel, amelyben a burzscá irodalom válságát fejtegeti.

A londoni bemutatót is megelőzve, elsőként Moszkvában mutatták be a »Váratlan vendég«-et. A darab nagy visszhangot keltett a Szovjetunióban, ahol Priestley egyébként is közkedvelt. A premier alkalmából Priestley is ellátogatott Moszkvába, s a szovjet közönség melegen ünnepelte.

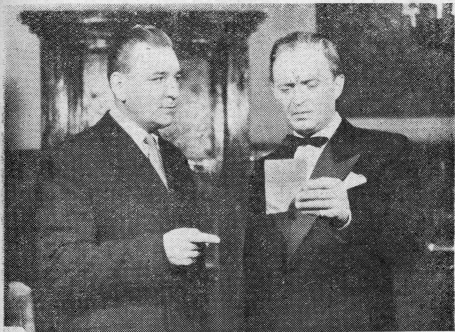
Első színművet, a »Veszélyes forduló«-t 1932-ben írta, s ma már — G. B. Shaw után — a legismertebb modern angol drámaíró Európában.

Eric: Horváth Sándor

Dorotty: Loránd Hanna

Goole felügyelő: Szép Zoltán Arthur Biring: Homokay Pál

Szereplők: Homokay Pál, Gábor Mara, Lóránd Hanna, Horváth Sándor, Ruttkay Ottó Jászai-díjas, Kovács Zsuzsa, Szép Zoltán.

Diszlet: Bures Jenő

Rendező: HOMOKAY PÁL

Jelenet az előadásból

JACOBI:

LEÁNYVÁSÁR

Nagyoperett 3 felvonásban

Szövegét **Bródy Miksa** és **Martos Ferenc** írta,

átdolgozta: **Darvas Sztárd.**

Vezényel: **KÓSA SANDOR**

Harrison	- - - - -	Homokay Pál
Harrisonne	- - - - -	Gábor Mara
Lucy, a leányuk	- - - - -	Olgyai Magda
Bessy	- - - - -	Hubay Anikó
Tom Miglass	- - - - -	Mészáros Joli
Gróf Rottenberg	- - - - -	Kiszely Lajos
Fritz, a fia	- - - - -	Tarján Tamás
Jefferson, Harrison titkára	- - - - -	Szén Zoltán
Kocsmáros	- - - - -	Gálffy László
Sam, neger csapos	- - - - -	Komlós István
Simpson, börtönőr	- - - - -	Kovács Emil
Jim Steward	- - - - -	Dr. Balázs Andor
Erackfield, revürendező	- - - - -	Fallós Endre
Hajóskapitány	- - - - -	Csurka László
Cowboy	- - - - -	Tóth Béla
Inas	- - - - -	Dani Lajos
Szobalány	- - - - -	Medve András
		Juhász József
		Perczel József
		Magyar Babi

Cowboyek, farmerek revütáncosok, matrózok.

Díszlettervező: **Tarr Béla**

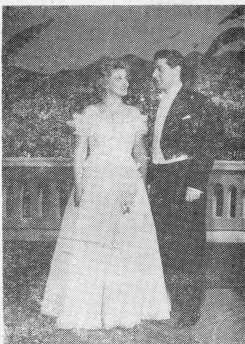
Rendező asszisztens: **Márk Judit** Táncok: **Mezey Károly** mv.,
a Szegedi Nemzeti Színház tagja.

Rendezte: **SPROK GYÖRGY**

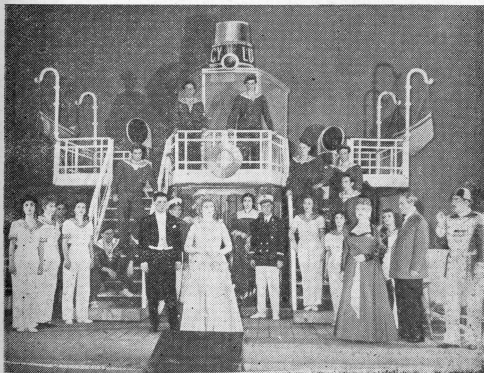
Jelenetek az előadáshól...

Kiszely Lajos, Kovács Emil,
Tóth Béla, dr. Balázs Andor

Olgyai Magda és Kiszely Lajos

A II. felvonás finátéja

MIKSZÁTH KÁLMÁN:

AZ ELADÓ BIRTOK

Zenés vígjáték 3 felvonásban

Színpadra alkalmazta, versit írta és zenéjét szerezte:

Boudy Endre

Zongoránál:

Várkenyi Sándor

Marjászky Mihály földbirtokos	-	Gálffy László
Körmöczy Péter, tisztartó	- - -	Homokay Pál
Torpányi Ferenc	- - - - -	Szép Zoltán
Erzsike, a leánya	- - - - -	Lóránd Hanna
Zsuzska néni	- - - - -	Gábor Mara
Mátyás, Marjászky kocsisa	- - -	Csihák László
Rézi, szolgáló Torpányiéknál	- - -	Kovács Zsuzsa
Plange úr	- - - - -	Horváth Sándor
Kártonyné	- - - - -	Németh Ilona
Csendbiztos	- - - - -	Solymosi Zoltán
Márvacsán	- - - - -	Néveri László

Díszlet: **Rajkay György** mv.

Rendezte: **HOMOKAY PÁL**

MIKSZÁTH KÁLMÁN

1849-ben született Szklabonyán. Középfiskolai után Budapesten jogot hallgatott. Rövid ideig vármegyei tisztviselő volt, majd újságíró lett. Új pályáját Szegeden kezdte. Lelke tele volt szülőfalujának és a szomszéd vidékeknek embereivel, a jó palócokkal és tót atyafiakkal. Mihelyt a róluk írt novellák és regények megjelentek, Mikszáth nevét szárnyra vette a hír: egyike lett a legnépszerűbb íróinknak. A 80-as évek elején ismét a fővárosba költözik: a Pesti Hírlap munkatársa lesz és szépirodalmi folyóiratokban jelennek meg művei. Országgyűlési képviselővé választják. Népszerűsége hatalmas, élete harmonikus, mígnem meghal fia és ezt a csapást sohasem tudja egészen kiheverni. Élete vége felé a nemzet nagy ünneplésben részesíti: megvették számára ősei birtokát és szülőfaluját tiszteletére Mikszáthfalvának nevezték el. 1910-ben váratlanul, minden magyar megdöbbenésére egy hirtelen meghülesből származó tüdőgyulladásba belehal.

Mikszáth a kiegyezést követő korszak legnagyobb írója; egyike a világirodalom legjobb megfigyelőinek. Írásait idegen nyelvekre fordították, neve külföldön is jólismert.

Művei közül jónéhány lett nagy színpadi siker (A Noszty fiú esete Tóth Marival, Vén gazember), regényei filmre kerültek (Beszterce ostroma, Különös házasság, Szent Péter esernyője, Eladó birtok).

Hátlapon: *Farkas Anny (Mária), Csihák László (Fábián),
Pusztay Péter (Keszeg András), Ruttkay Ottó (Böffen Tóbiás),
lent: Horváth Sándor (Malvolio) a „Vizkereszt”-ben.*

